

μένη τοπικὴ Διοίκησις μας: (1) δὲν τὰ δίδει ἐλ-
τίσω, ὅμως ἀπατάται καθ' ὅτι οἱ Ὑδραῖοι ποδὺν
νὰ διοικῶνται κατὰ μίμησιν ὅλων τῶν ἄλλων
Ἑλληνικῶν πόλεων, δηλαδὴ κατὰ τὸ Πολιτικὸν
Σύνταγμα τῆς Ἑλλάδος, καὶ εἶναι μακρὰν ἀπὸ
τοῦ νὰ γινώσκουν κανέναν ἀνελέτητον τύραννον ἢ
διοκτόν τῆς Ἰδρας. II τοπικὴ Διοίκησις τῆς
Ἰδρας, φαίνεται νὰ ἦναι δεσποτικὴ, ἀλλὰ οὐχὶ πραγ-
ματικῶς τοπικὴ τουλάχιστον καὶ ὡς κηρύττεται.
Ἀνδὲν εἶναι δεσποτικὴ ἐπρεπε νὰ κῆται τὸ χρέος
τῆς, ἂν εἶναι τοπικὴ διατὶ τὸ παρὶπον, ἢ
ἀναφορὰ, ἢ ὁλόγος ἐνὸς Ὑδραίου ὁποιοῦν πο-
τε καὶ ἂν ἦναι νὰ μὴν ἀκροασθῇ, νὰ μὴν εἰσαχ-
θῇ, καὶ ἐν ἐνὶ λόγῳ, νὰ ἀποβληθῇ ἐντὼ συν-
τακτικῶς; Ἀν τὸ Σ. Βουλευτικὸν Σωμα ἔκαμε
τὸ χρέος του κῆται τὴν ἀνάστασιν τῆς Ἰδρας,
ὅμως ἠμέλησε νὰ τὴν δημοσιεύσῃ, ἢ τουλάχιστον
νὰ τὴν συζητήσῃ εἰς τὴν Κυβερνήσειν μας... ἀπὸ
τὴν ὁποίαν ἐξαρτᾶται ἡ δημοσίευσσις τῆς ἀνα-
στάσεως τοῦ δικαίου ἐκείνης ἐπαρχίας, ἐκείνης
πόλεως, καὶ ἐκείνης νήσου, πῶς λοιπὸν ἐμπο-
ροῦμεν νὰ ἐλπίζωμεν ἀπὸ τὴν πατρικὴν ἐπιμέλειαν
τῆς Κυβερνήσεώς μας, ἄλλι ἀγραθὴ; II Ἰδρα
δὲν ἔκαμε τὰς ἀπαιτουμένας θυσίας ὑπὲρ τῆς Ἑλ-
λάδος;

Σὺ, ὅμως Τοπικὴ Διοίκησις διατὶ δὲν δη-
μοσιεύεις τὰ ἀντὰ γράμματα; διατὶ ἀποσιωπεῖς
τὴν κατηγορίαν, ἥτις δύναται νὰ σύρῃ τὸ μῖσος
τῶν Εὐρωπαίων ἐπὶ τὸς πόδας Ὑδραίων,
μῖσος, τοῦ ὁποῖου θέλει εἶναι πολλὰ αἰσθητὴ ἢ
βλάβητον· διατὶ νὰ μὴν δημοσιεύσωμεν τὸν πολ-
μήσαντα ἀδίκως νὰ κατηγορῇ καὶ νὰ συκοφαντῇ
τὴν Ἰδραν... Ἐμποροῦν τέλος πάντων οἱ Ὑδραῖοι
νὰ προσμείνουν καλὸν ἀπὸ τὴν λεγομένην Τοπικὴν
Διοίκησιν, ἀφοῦ βλέπουν ὅτι ἀδικόφθορος εἰς τὴν
συκοφαντίαν;

Δὲν εὑρίσκεται συκοφαντία ὅπου νὰ ἡμπορῇ
νὰ ματαιώσῃ τὰς ἀγαθότητας τὰς ὅποιες ἡ πρό-
μαχος ὕψος ἔκαμεν εἰς τὸ ἔθνος. Αὐτὴ παρο-
σιάζει μὲ τὸν σόλοντῃ, μὲ τὰ πλούτη μὲ
τοὺς γυναικῆς ἀρχηγούς καὶ νύμφας τῆς εἰς τὸ

(1) Εἶδε ποῦ τὸ κοινὸν ὅτι ἡ ἀναφ. φάσκει μὲ
τὴν ὁποίαν ἐξητοῦσα τὸ ἄνω ἀνέγραψεν, μετὰ
λα ὅπισω χωρὶς νὰ τὴν ἀναγνώσῃν· εἶναι δὲ εἰς
χρέος νὰ δημοσιεύσω, ἂν ὅλα τὰ μέλη τὰ ὁποῖα
συνδέονται ταύτην τὴν τοπικὴν Διοίκησιν ἔκαμαν
τοῦτο τὸ Ἀριστοκρατικὸν φέσιμον, ἢ εἶναι κανὲν
ἐξ αὐτῶν Διοκτόν τῆς Ἰδρας;

θέατρον τοῦ πολέμου ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ἔθνους τῆς
ἐθνικῆς ἐπαναστάσεως, τι νομίζει αὐτὸς ὁ συκο-
φάντης ὅτι διὰ τῶν συκοφαντιῶν αὐτοῦ θέλει συ-
νηθῆναι ματαιώσῃ τὰς νύμφας, καὶ θρησκείαν; τὸν
Ὑδραῖον κατὰ τὸν Ὀμηρικόν, (τὰς ὁποίας ἔκαμαν
μὲ τὰ τῶν σόλων τῶν συναδελφῶν Σπερτιῶτον,
καὶ Ψαρραίων, κατὰ τὸν Ἀργολικὸν Κόλπον,
Αἰώνα, Ὀρεῖ, Εὐβοικὸν Κόλπον, Σάμον, Κῶ,
Κεφελῆν, Κίτην, Μεθώνην, Κορινθιακὸν Κόλ-
πον, Μετυλήνην καὶ Ὠκεῖον, αἱ ὁποῖαι μάχαι τὸς
μὲν τὸ ἔθνος ἐδουλοῦν καὶ τιμῶν, καὶ ὅλην τὴν
ὑπαρχόντων, πρὸς δὲ τὸν ἐχθρὸν φρίκην καὶ τρο-
μὸν; Οὐχὶ ὅχι, ἀλλὰ ὅτι οὐκ ἐκείνη; αὐτὸς ὁ
καὶ ἐν ὁμοίᾳ ἀποφραγμένον ἐστὶ νὰ ἐκμηδύνῃ
Ἰδρα, οἱ βράχοι αὐτῆς ἐπὶ τὸς ὁποῖους ἐ-
γκεχυραγμένα εἰσὶν αὐταὶ αἱ λέξεις (τὰς ὁποίας
ἐεφώφη καὶ ὁ πλεὺν ἀσπουδὸς αὐτῆς ἐχθρὸς
ὁ Ζαμῆς εἰς Νάυπλιον ἐπὶ Συνελεύσεως, κατὰ
τὸν μῆνα μῖον τοῦ 1823) ἢ, ὅτι εἶναι ἡ ὑπαρ-
ξίς τοῦ ἔθνους. Οἱ βράχοι λόγῳ αὐτῆς θέλει εὐχα-
ριζοῦνται μὲ τοιαύτας λέξεις.

Αἱ μάτην συκοφάντης; αὐτὸς τὴν βεβήλωσιν
τοιαύτης ὑπαρχέως, μετὰ τὴν πτῶσιν τοῦ Με-
σολογγίου καὶ ἢ ἡ Ἑλλὰς ἐκρεμάσθη ἀπὸ μίαν
βαρπασερὴν κλωστήν, διότι πολλοὶ ἐκ τῶν σημαν-
τικῶν καὶ ἐγκαταστητῶν Πελοποννησίων καὶ λοιπῆς
Ἑλλάδος μετοίκησαν τὰς φαρμακείας των φοβη-
θέντες, τὸ ἐπὶ λόγῳ οἱ Ὑδραῖοι μένουν, μὲ πόδας
σεισμένους, ὅπως φανερὸν εἰς τοὺς συναδελφούς
Σπερτιῶτας διὰ νὰ παρηκρίσωσιν αὐτοὺς νὰ συ-
γεντοῦσιν εἰς Ὑδραν, διὰ νὰ ἀντιξοῦν ἐνωμένοι
αἱ δύο δυνάμεις κατὰ τὴν σκεπὴν τοῦ μεγάλου
ἐχθροῦ. Οἱ γυναικοὶ Σπερτιῶται ἐδέχθησαν τὸ
πρόβλημα, ἔρχονται εἰς Ὑδραν, καὶ ἀμέσως ἐπε-
δόθησαν τὰ δύο μέρη εἰς τὴν ἐτοιμασίαν τῶν δύο
σόλων, οἱ ὁποῖοι καὶ μὲ μίαν ἀπροσδόκητον
ταχύτητα ἐξέπλευσαν, καὶ ὤρμησαν κατὰ τοῦ
ἐχθρικοῦ εἰς τὴν σιγήν, καὶ ἢ ἐμύλλε νὰ προσ-
βάλλῃ τὴν Σάμον, ἐβόων αὐτὸν εἰς διαφύκους
μάχας, καὶ τέλος πάντων ἐβίβαν αὐτὸν νὰ κα-
ταβύλῃ κατησχημένος εἰς τὴν Ἑλλάτιν. Ταῦτα
ἀντὶ τῆς, ὅτι συκοφάντης ἐν συντηρία σοὶ τὰ ἐξ. ο
ἐπὶ ἡδὴ, θέλει ἐλθῇ ὅμως καιρὸς διὰ νὰ λήψῃ
λεπτομερῶς τὰ κατορθώματα αὐτῆς τῆς Ὑδρας
καὶ θέλει σοὶ δηλώσῃ καὶ τὸ αἶμα τὸ ὁποῖον ἔχυσεν
ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος καὶ σοὺ τοῦ συκοφαντοῦ εἰν
Ἑλλήνι ὑπάρχεις, καὶ τὴν χρηματικὴν δαπάνην
τὴν ὁποίαν ἔκαμεν ὑπὲρ αὐτῆς.

οἷτι τοὺς δικηγόρους, τοὺς κυβερνήτας, τοὺς ἀ-
 ξιωματούχους, τοὺς εὐεργέτας, τοὺς θαλασσίους
 στρατιώτας, οἱ δὲ τοῖσι πλοῦσι ἐπὶ ἡκούσῃ τὰ πρὸς
 τὰ γυμνάσια, καὶ ἡ γυνὴ ἐξέτιμασθε τὴν κα-
 τὰς ὁρᾶν τὴν τοῦ πατρὸς.

Ελευσίνος. Εὐδὴν ὄντων ὑπὲρ ὅλα. Λατίνος
λαρ ο; καὶ ἡ ἀφ' ἑαυτοῦ ὡς ἀπλ. ἀπλ. (Γ' Ε.)

Ἀποστολὴν πρέσβευος τῆς ἐκκλησίας
Χίου πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Κωνσταντίνου.

“ Ἡ ἀποστολή καὶ ἡ χάρις εὐαγγελίζονται
πρὸς τὴν Σ. Ἐκκλησίαν τοῦ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ
τῶν ὑπὸ τῆς ἐθνητικῆς τοῦ συσταγματάρχου Ἁ-
φιδίου ἐκτετακέντος εἰς τὸν ἡμῶν Χίον,
καὶ τὴν αὐτῆς αἰώνιον ἔκδοσιν.

„ Κατὰ τὴν 17 τοῦ τρέχοντος ἀπετέλλοντο
τοῦ ἡλίου ἔργοντο ἡμέτερας ἀπέστη· εἰς ἱκανοῦ
τακτικῶ εὐμαρτες τῶν ἐχθρῶν, τὰ ὅποιον μετὰ
μῆτις ὥρας πόλιν ἐπράξη εἰς φυγὴν, καὶ κατε-
δύχθη ἄς εἰς τὰ φρούρια τὸ μένος του κατα-
φύγων· μετὰ τοῦτο διεσπάρσαν εἰ ἡμέτεροι εἰ;
τὰ χάρις τῆς ἡμέρας, ἵππων εὐρίσκοντο ἐχθροί,
τὴν ὁποίαν τοῖς μὲν ἐπαλάτσαν πολιορκῶντες
τοὺς δὲ ἤχ, καλῶτερον προσκυλίσαντας· εἰς ἐσ-
πότεροι δὲ τὸν ἐχθρῶν πρὸς θάλασσαν ἐκλήσθη-
σαν εἰς τὰ φρούρια, καλισκοῦμενος παρὰ τῶν
ἡμετέρων, καὶ βομβαρδιζόμενος σφιδόν ἀλίκον.

ἡ δὲ ἰστορία τοῦτον εἰς τὸν πόλεμον ἔχθρῳ ἀν-
 ἔστη. ὅταν γὰρ τοὺς 100, καὶ οἱ εἰς καλυπτομένη-
 τας ὑπὲρ τοὺς 50 ἐκ δὲ τῆς ἡμετέρας εἰς ἑσπερινῶ-
 νος, καὶ 30 εἰσπληγάντες, ὃ οὐλο μόνον κινδυνεύ-
 ουν. Ἀρκετοὶ δὲ πληγώμενοι ἔχθρῳ ἰθὺς ἐβλήθησαν
 καὶ φέρονται ἐπὶ τῶν ζώων εἰς τὸ πρᾶσον κατὰ
 τὸν ἐν τῇ ἀπορίᾳ μάχην, ἀλλ' ὁ ἀντιμῆς τῶν
 μὲν εἶναι ἀγνοεῖ.

22 Τῆς 22 Σεπτεμβρίου 1877 ἐν Χίφ.

Κὶς Σοφία τῆς Γεν. Εὐμ.

[illegible]

Αγαθότατα θέτεσθε εἰς ἀντροπὴν τῶν
θεραπευομένων, ἥ καὶ εἰπάτω καὶ ταῦτα, εἰς
κατήχουσαν τοῦ πολιτικοῦ Συναγχεύματος,
προσκαλόμεν καὶ καὶ τοὺς δημογεγενημένους, ὅπως
εἴπω αὐτοῖς αἰτίαν, αἰτὰ τὰ κρηματίζοντα τὸν
ἀντίστοιχον τούτων ὑποκειμένου, καὶ ὅπως εἴπω
τὰ προσκείμενα δίκαια τῶ ὅπως χραιομένης εἰς
τὸν φευνδαλικὸν χαρακτήρα των, διὰ τὰ τούτῃ
προσβέβημεν, κατὰ ἐνταγγὴν τῶν Ἀντικυβερ-
νητῶν μας, τούτων μας τὰ ἀγνοῶσα καθήκοντα
ἀπαιτούμεν νὰ γένοιμεν ἀπὸ τὰ προσέχοντα
λόγον.

Е. А. Губинъ 28 Октября 1827.

Ο Πολίτης. Ἑλλην.

ΕΛΛΗΝ.

Κόρη Εββά της Αφρογίτου Εββ.

Τύττωμας τὰν πρότερον διὰ ἡλίαντες καὶ
καταχρησίοις εἰς τὸ φύλλον της. Γ. Ερμ.
τὸ πεπαισμον λαμβάνει τὰν Ερμῆϊά τιν, καὶ
παράκαλει αὐτὴν Ερμῆϊς τιν εἶναι Ἑλληνική
καὶ τὸν καταχρησιστὴν εἰς κῆρτον ὀφείτω.

Χρῆνος ἡ ἀγορῆ. Ο ἰδ.α.

0 13.05,

Ἀν ρίψαμεν τὸ φέροντα πλοῖον εἰς τὴν
 ἡμετέραν κατὰ κράτος ἐπιπλοῦντα τὸν σχηματισ-
 μὸν τῆς Ελλάδος, εἰς ἀγῶνι καὶ ἔχοντες, ἐκ-
 τέρησκα τὸ ἔθνος. Ἀν ἔχοντες ἡμῶν τὸν ἄρδον
 τῇ πλῆρὸς τῶν ταλαπορέων, ὅθεν ἐκλήμαται
 γυνεὸς τὸν εὐνοθευμένον Ἑλλάδα. Ἐν αὐτῷ
 ἔξετασμεν τὰ εἴδη τῶν σχηματῶν, τὸν δὲ
 φωνὸν καὶ τὸν ἀταξίαν, τὰ ἔθνη ἐκποδίζον-
 ται σφαιρικὰ τὰς καλὰς τοῦ ἔθνους πράξεις. Ἀ-
 ν προσκλήσμεν τὸν νοῦν καὶ ἐπὶ εἰς τὰ ἔθνη
 μὲν, εἰς τὰ ὅποια ἐκτετατὴ ἔστι τῆς Ἑλ-
 λάδος. Ἀν συλλογισθῶμεν τὸν ἰσχυρὸν τῆς Ἑλ-
 λαντικῆς πραγματικῆς, ἀπὸ ποῦ ἄρα ἐκφυγῇται.
 Ἀν σκεψώμεν εἰς τὸν ἰσχυρὸν εἰς τὴν πλῆρὴ τῶν
 ἐκποδῶν, τὰ ἔθνη ἐκτετατὴ τὸν υποδούλου
 πολλὰ ἐκτετατὴν τῶν τῆς Ἑλλάδος εἰς
 τὸν μακροχρόνιον ἔθνη. Ἀν σκεψώμεν
 τὸν νοῦν καὶ εἰς τὰς ἐκτετατὴ καὶ ἐκτετατὴν το-
 τὴν τῆς Αἰγύπτου ἀποφυγῇ εἰς τὴν σφαι-
 ρικὴν τῆς Ἑλλάδος τῆς Ἑλλάδος. Ἀν
 σκεψώμεν τὰς ἀποφυγῇ πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν
 ἰσχυρὸν κατὰ τὸν ἑλληνικὸν κατὰ τὸν ἑλληνικὸν
 λαόν, κατὰ τὸν λαόν, τὰς ὅποιας μὲν καὶ τὰς
 ἀποφυγῇ ἐπὶ τὴν ἀποφυγῇ καὶ τὴν Ἑλλάδα. . .
 Ἀν βλέπωμεν ὅτι ἡ τῆς Ἑλλάδος, τὸν ὅ-
 ποιας αἱ Μεγάλαι Δυνάμεις ἐκτετατὴν καὶ ἐκ-
 τετατὴν, ὅτι εἰς τὴν ἀποφυγῇ, ἐπὶ τὴν ἀποφυγῇ
 τὰς ἀποφυγῇ τῆς ἀποφυγῇ μὲν τῆς ἀπο-
 φυγῇ τῶν. Ἀν βλέπωμεν ὅτι αἱ πολυ-
 τλήμεις ταλαπορέαι τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἀποφυ-
 γῇ ἐκτετατὴν τὰς ἀποφυγῇ τῶν ἀποφυγῇ
 καὶ τὰς ἀποφυγῇ τῶν ἀποφυγῇ τῶν, τὰς
 ἀποφυγῇ τῶν, καὶ τὰς ἀποφυγῇ ἐπὶ εἰς αὐτὰς.
 ὅτι ἀποφυγῇ ὅλη καὶ ἡ Ἑλλάς. Ἀν βλέπω-
 μεν ὅτι οἱ σχηματῶν μὲν ἐκτετατὴν καὶ ἀποφυγῇ
 μεταβαλλόμεν, τὸ παλαιὸν τὸν ἑλληνικόν, ἀλλὰ

[illegible]

Εγὼ δὲ ἐμῆλοι νὰ κίωται τὴν ἐπαρτίωσιν
 ὅλων τῶν εἰρημένων καὶ ἐν μὲ τὸ παράδοχαίτων
 καὶ μὲ τὴν ἀπερριπτοῦ ἐπρεπε νὰ τὰ καταγγυ-
 ρίσω ὅχι εἰς μίαν Ἐφημερίδα, ἀλλὰ εἰς δεχο-
 ριστοὺ ὁμοῦδος βιβλίω. Ὁ φιλελλήνης καὶ ἑνωτὸς
 τοῦ καὶ τοῦ πολίτης μολοντοῦτε ἐμπορεῖ μὲ διί-
 γων ἄρῃς σκέψιν νὰ εὐρητῇ ἀλλήλους καὶ τῶν
 ἀπαθείων μου.

Εὐὸ παρασημαίνεις ἀπὸ τῶν ἄλλων κατηγο-
ρησίων ἧτις περιέχονται ἐν τῇ ἐπιτομῇ τῆς
πατρίδος μου, καθὼς μέλεις καὶ γὰρ γῆτις πολί-
της τοῦ αἵματος καὶ περιέχεται καὶ σχεδὸν ἐν
μὴν ὑπερέχει ἑκατοντάς τε ἄλλων κατηγοριῶν,
ἐξ ὧν καὶ ἀναφέρειν μου διὰ τοῦ ἀρ. 13 τῆς
ἀναφύσεως, ἀποφύγετε τὸν δὲ πρὸς τοὺς λευ-
κόματους τοῦ Σ. Βασιλείου τοῦ σώματος γενόμενον
ἐπὶ τῇ ἀσθένει τοῦ Ἰωάν. Νεάν-ἡ λυγρῆ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ

15

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΣ

ΕΛΛΑΔΟΣ.

Αρ 14. Ύδρα, τῇ 12. Νοεμβρίου. 1827. Σαββάτ.

Ὅσιον προτιμᾶν τὴν Ἀλήθειαν
Ἀρεῖς.

Τριμῇ ἐτησίᾳ πέντε τόλμαρα ἰσπανικὰ, προπληρωτέα κατ' ἑξαμῆνιον.
Ἐκδίδται μίαν φορὰν τὴν ἐβδομάδα.

Ἐκ τῆς Ἀσίας, ἐν τῷ λιμένι τοῦ Νεο-
καστρού, 12 Οκτωβρίου 1827.

Γενικὸν ὑπόμνημα.

Προτοῦ αἱ ἡγουμέναι μῆραι νῦν ἀναχθῆναι ἠτοῦσαν ἀπὸ
τὸ θέατρον, εἰς τὸ ὁποῖον ἐκέρθησαν τελείαν νίκην,
ὁ Ἀντιστάλαρχος καὶ ἀρχηγὸς ἐπιθυμεῖ νῦν γνωστο-
ποιῆσαι εἰς ὅλους τοὺς αξιωματικούς, καὶ ἡγε-
ταί τε θαλασσοπόρους στρατιώτας, τὴν ὑψηλὴν ὑπόλη-
ψιν, τὴν ὁποίαν ἔχει περὶ τῆς γεννιότητος καὶ
καρτερίαις, τὴν ὁποίαν ἔδειξεν κατὰ τὴν εἰσοδὴν
ἐνθάδε τοῦ παρόντος.

Εἶναι πεπεισμένοι, ὅτι εἰς οὐδένα στόλον ἐνὸς καὶ
τοῦ αὐτοῦ ἔθνους ἐδείχθη τίσον τελεία Συμπλοκή
καὶ σύμπραξις, ὅποιαν αἰμώρηται τῶν τριῶν Συμμά-
χων. Δυνάμειν ἐδείξαν ὁμοῦ εἰς αὐτὴν τὴν αἰματώδη
καὶ πολὺβλοκὸν μάχην. Ἀποδίδει εἰς τὴν παράδει-
γμα τῆς λαμπρᾶς γεννιότητος τοῦ συμπρακτό-
ρων του, τῶν ἀντιστάλαρχων, τοῦ ἐπιδέξιου καὶ ἐγκέ-
ρδιου ὑποθήμια, τὰ ὁποῖα παρεῖχον κατὰ τὸ
δικαίωμα τῆς μάχης, τοπλέον πεισματικὸν καὶ
συγκεχυμένον, ταπλοῖα ἐκείνη. ὅρα εἰς ἀλλήλα.
Τοιαύτη σύμπλοκα πρὸς τὸ αὐτὸ τέλος, τοιαύτη
γεννιότης, καὶ τοσοῦτον ἀπτόητον πρὸς τὸ πῦρ,
καὶ τοιαύτη συνεχὴς ἀκρίβεια τῆς τῶν κανονίων
χρήσεως ἐδεδαίωσαν τὴν νίκην κατὰ τοσοῦτον

ἀνωτέρου καὶ καλῶς προπαρ-κινουμένου ἀριθμοῦ,
ὥστε ὅλος ὁ Τυρκο-αἰγυπτιακὸς στόλος ἀπέλαβ-
εῖ τὰ ἐπίχειρα τῆς ἀπίσου παρὰδόσεως.

Ὁ ἀληθὴς ἱμνησάμενος ὑπεσχέθη μὲν νῦν
μὴν ἀφήσῃ τὸ Νεόκαστρον, ὅχι δὲ νῦν νικηθεῖ
εἰς τὸν συμμαχικὸν στόλον, καὶ αἰσχυρῶς παρέδω-
κὲν τὸν λίγον του. Οἱ συμμαχοῦντες Ἀρχηγοὶ προσέ-
πεισθησάντων καταστρέψαι τὸν Τυρκο-αἰγυπτιακὸν
στόλον, ἐν μίᾳ μόνῃ σφαῖρα πέτη καὶ ὁποῖα
δήποτε τῶν τριῶν σημειῶν καὶ ἔσθρον εἰς ἑκάστην
τὴν ποικιλιάν των κατ' ὅλην τὴν ἔκτασιν διὰ τῆς
βοηθείας τῶν γενναίων ἀνδρῶν, τοὺς ἑπὶ τοῦ ἡγ-
θῆναι τοῦ ευχρίστου ὅτι ἰδομεν. Ἀπὸ τοῦ
στόλου συνιστάμενον ἀπὸ ἑξήκοντα πλοῖα δὲν ἔλειπον
εἰ μὴ μίαν φρεγάτα, καὶ δεσπένετε μικρότερα
πλοῖα, μὴ ὅτι καὶ αὐτὰ ἐπὶ τῇ νύκτι νῦν πλέ-
σσει. Τοιαύτη νίκη ἐπὶ τοῦ ἡγῆτο νῦν ἀγνοεῖται μὲν
θεοσίαν ζεῖ. Ὁ Ἀρχηγὸς λυκεῖται βαλέως ὅτι
ἔχατε πολλοὺς τῶν ἀρίστων καὶ γενναίων, τὰρ ἡ-
γορεῖται δὲ ὁπότεον, ὅτι ἀπέθανον ὑπηρετοῦντες
τὴν πατρίδα των καὶ ἐχοντοῖς ὑπὲρ τῆς πα-
χούσης ἀνθρωπότητος.

Ὁ Ἀρχηγὸς εὐχαρισεῖ εἰλικρινῶς τοὺς εὐγε-
νεῖς συμπρακτοράς του, τοὺς δὲ Ἀντιστάλαρχους
διὰ τὴν ἐπιδέξιον τρόπον, μὲ τὸν ὁποῖον διέταξαν
τὰ κινήματα τῶν μοιρῶν των. Ἐχρηστίστη προ-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΙ